

Protokół z posiedzenia Rady Wydziału WNE, 12.11.2014

Ad.1

Prof. dr hab. Jan Jakub Michałek otworzył posiedzenie Rady i powitał JM Rektora UW, prof. Marcina Pałysa.

Wystąpienie JM Rektora

Na początku JM Rektor wyjaśnił, dlaczego przybył na posiedzenie Rady. Po pierwsze, dziekan Michałek wielokrotnie informował Rektora o trudnych warunkach lokalowych WNE, i dlatego chciał osobiście przekonać się o tym; po drugie dużo się zmienia na Uniwersytecie i w otoczeniu (zmiany ustawowe) i dlatego warto je omówić; po trzecie, mija właśnie połowa kadencji rektorskiej i dziekańskiej, co stanowi dobrą okazję do ogólniejszych ocen.

JM Rektor pozytywnie ocenił WNE z kilku powodów: 1. Wydział otrzymał kategorię A+; Rektor złożył zebrany gratulacje z tej okazji. 2. Występuje duże zainteresowanie studiami na WNE, co przekłada się na bardzo dobre wyniki rekrutacji. 3. Wydział zdobywa dużo projektów badawczych, co cieszy władze rektorskie .

Przed WNE i UW w całości stoi szereg wyzwań. Następują zmiany w systemach kształcenia związane z wprowadzaniem w życie nowych pomysłów, nowych technologii, nowych systemów (np. *life-long learning*). System szkolnictwa wyższego staje się coraz bardziej skomercjalizowany i poddawany coraz większej presji parametrów i zdobywania punktów. efekcie dostosowywaniu się do nich konieczne jest zachowanie wysokich standardów etycznych (co ostatnio pokazała sprawa pewnego doktoratu). Coraz wyraźniejsza jest wreszcie sprawa warunków pracy. W ostatnich latach były dostępne fundusze na rozbudowę infrastruktury, ale tylko dla wydziałów ścisłych i przyrodniczych, niestety nie dla nauk społecznych. W związku z tym UW ma dwie części: w jednej pracuje się w dogodnych warunkach, a w drugiej nie.

Odpowiedzią władz Uniwersytetu na te wyzwania jest średniookresowa strategia UW przyjęta przez Senat. Rektor zachęcił zebranych do zapoznania się z tym dokumentem i omówił cztery cele sformułowane w strategii. Trzy pierwsze cele to „Osiągnięcie wysokiej sprawności organizacyjnej, lepsze wykorzystanie potencjału ludzkiego i pogłębienie więzi z uczelnią.”, „Poprawa jakości kształcenia i poszerzenie oferty kształcenia na Uniwersytecie” i „Tworzenie korzystnych relacji z otoczeniem zewnętrznym, Wzmocnienie pozycji i wizerunku Uniwersytetu Warszawskiego”.

W komentarzu do tych zamierzeń JM Rektor powiedział, że konieczna jest poprawa komunikacji wewnątrz-uczelnianej i dostępności informacji na temat, jak jest zorganizowany UW i jak można podejmować wspólne działania. Potrzebna jest także aktywizacja wspólnych prac nad rozwojem (centrala chce wspierać takie działania). Przy okazji badań przeprowadzonych z okazji zbliżającej się 200 rocznicy UW ujawniła się pewna postawa wśród członkowie społeczności uniwersyteckiej. Większość z nich ma przede wszystkim tożsamość wydziałową, a dopiero potem identyfikację z całym Uniwersytetem. Władze rektorskie chcą tu szukać równowagi pomiędzy tymi tożsamościami. Dla świata zewnętrznego wszystkie wydziały stanowią jeden Uniwersytet Warszawski. Każda komórka podpira się autorytetem UW. Skoro wszyscy z tego korzystają, to trzeba wspierać tożsamość UW.

Ten związek działa też w drugą stronę: nawet lokalne niepowodzenia odbijają się na wizerunku całego Uniwersytetu. Obchody 200 lat stanowią okazję do dyskusji na ten temat. Warto porozmawiać o tym, jak można ze sobą współpracować, zwłaszcza jakie wspólne działania można podejmować. Pozytywnym przykładem mogą być np. studia międzywydziałowe. Warto rozwijać ten kierunek poszukiwań.

Rektor podkreślił również znaczenie studiów w języku angielskim, mówiąc że jest to przyszłość UW oraz że WNE ma tu duże osiągnięcia. Warto pokazać to innym wydziałom – nie wszędzie jest równie dobrze. Kolejny cel władz rektorskich to ożywienie kontaktów z absolwentami: jubileusz 200-lecia UW stanowi dobrą okazję żeby je poprawić.

Czwarty ważny cel strategii, to „zapewnienie materialnych warunków rozwoju”. Rektor Pałys powiedział, że wszyscy zgadzają się z tym, że Uniwersytet zasługuje na znacznie większe środki. Zarówno Rektor, jak i władze Wydziału starają się o fundusze z różnych źródeł. Perspektywy są takie, że uda się wyremontować nowe skrzydło budynku WNE, ale to nie będzie rozwiązanie docelowe, którym jest nowa siedziba Wydziału na Powiślu. Obecnie Uniwersytet walczy o odpowiednią działkę. JM Rektor stwierdził, że w tej chwili warunki lokalowe to poważna bariera dla rozwoju WNE.

W dalszej części wystąpienia, Prof. Pałys omówił ostatnie zmiany w ustawach o szkolnictwie wyższym i o zasadach finansowania nauki. Niestety, zmiany te poszły w kierunku większej kontroli ze strony Ministerstwa. Wydaje się, że teza tej nowelizacji była następująca: uczelnie nie potrafią korzystać z autonomii, więc trzeba je nadzorować. Na podstawie nieprawidłowości, występujących na niektórych uczelniach, wprowadzono zakazy dla całego szkolnictwa wyższego w Polsce; nowe regulacje będą dodatkowym obciążeniem dla administracji uczelni. MNiSW zyskało nowe uprawnienia i już zaczęło z nich korzystać natomiast nowelizacja właściwie nie uwzględniła żadnych postulatów zgłaszanych przez środowiska akademickie.

Rektor omówił też wybrane zmiany ustawowe dotyczące zasad zatrudniania i spraw pracowniczych:

- Beneficjentów wybranych grantów NCN i NCBR można zatrudnić bez konkursu;
- Osobę zatrudnioną na czas określony na 3 lub więcej lat można ponownie zatrudnić na czas określony bez konkursu;
- Okresy rotacji pozostają bez zmian, jednak odlicza się od nich czas spędzony na urlopie wychowawczym, macierzyńskim czy ojcowskim. To samo dotyczy definicji młodego naukowca.
- Urlop naukowy (płatny), przysługuje raz na 7 lat, wszystkim pracownikom naukowym; musi on jednak być spędzony poza uczelnią.
- Urlop dla poratowania zdrowia (1 rok) przysługuje po przepracowaniu co najmniej 15 lat na uczelni i tylko raz w ciągu kariery naukowej; na podstawie orzeczenia wystawionego przez uprawnionego lekarza.

Na tym Rektor Pałys zakończył swoje wystąpienie i rozpoczęła się dyskusja.

Prof. dr hab. Włodzimierz Siwiński nawiązał do słów Rektora Pałysa na temat postrzegania Uniwersytetu przez świat zewnętrzny. W tym postrzeganiu istotną rolę odgrywają media, które mówią wypowiadają się, głównie na podstawie rankingu szanghajskiego, że polskie uczelnie są słabe. W strategiach MNiSW i KRASP jednym z celów jest poprawa pozycji polskich szkół wyższych w rankingach międzynarodowych.

Prof. Siwiński stwierdził, że szanse na poprawę miejsca w rankingu szanghajskim są niewielkie, gdyż ogromną wagę mają w nim nobliści, ale można poprawić miejsce w innych rankingach. Jednym z istotnych kryteriów oceny jest umiędzynarodowienie uczelni. Jak to wygląda na UW? Kiedyś mówiło się, że ideałem jest 1/3 studentów z zagranicy. Pytanie, czy w środowiskach rektorskich mówi się o rankingach?

W odpowiedzi prof. M. Pałys stwierdził, że odsetek zagranicznych studentów na UW to około 3% (licząc razem z studentami Erasmusa) co daje ok. 2000 osób. Jednak umiędzynarodowienie jeśli chodzi o studentów to tylko szczególny przypadek uniwersytetu otwartego/międzynarodowego w ogóle. Ważne jest, by doktoranci i pracownicy pochodzili z różnych miejsc, a nie tylko z rodzimego wydziału. Konkursy na stanowiska powinny mieć zasięg jeśli nie międzynarodowy, to przynajmniej ogólnopolski. Trudno przyciągnąć zagranicznych studentów, gdy w kadrze naukowej są sami Polacy.

Rektor stwierdził, że rankingi to narzędzia głównie dla ludzi spoza świata uniwersyteckiego. Możliwe są różne oceny. Uniwersytet Warszawski jest w rankingu szanghajskim dopiero w 4 setce, ale trzeba pamiętać, że istnieje 20 tysięcy uniwersytetów na świecie. Zatem jest to relatywnie dobra pozycja (górne 5% uczelni). Poza tym, rankingi dotyczą całych uczelni, a Uniwersytet jest heterogeniczny. Jeśli spojrzymy na rankingi dziedzinowe, to kilka najlepszych wydziałów jest w gronie 50 najlepszych fakultetów na świecie. Uniwersytet musi inwestować w tych najlepszych, ale trzeba też ograniczać grupę tych, którzy ciągną w dół.

Co można zrobić aby poprawić miejsce w rankingach? Jest tendencja wśród szkół żeby sztucznie podnosić pewne wskaźniki (np. poprzez inne, korzystniejsze kwalifikacje publikacji czy projektów), ale to nie jest właściwa droga. Starajmy się – powiedział Rektor – ciekawiej badać i lepiej uczyć. Wtedy wysokie miejsce w rankingu pojawi się samo.

W nawiązaniu do dyskusji o rankingach, prof. dr hab. Zofia Liberda zaznaczyła, że tak jak w rankingach innowacyjności liczą się patenty, a na ich liczbę wpływa język kraju wynalazcy, tak w rankingach akademickich liczą się publikacje, w których język również odgrywa rolę. Prof. Liberda zapytała również, czy w nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym przesunięto ustawową granicę wieku emerytalnego pracowników mianowanych, a Rektor Pałys odpowiedział, że granica wieku już została przesunięta. Poza tym prof. Liberda stwierdziła, że nauczyciele akademicy, w tym ona, popełnili błąd zgadzając się na obowiązującą koncepcję „efektów kształcenia”, w której należy określić w procentach efekty nauczania, np. w jakim stopniu studenci rozumieją teorie oraz ich zastosowania. Precyzyjny pomiar tych efektów kształcenia nie jest możliwy, zatem ich sprawozdawanie może być nieobiektywne. Zadała pytanie, czy w MNiSW uświadamiano sobie, że tworzy się rozwiązanie niezbyt sensowne. Jej zdaniem powstała fikcja, z którą należałoby usunąć.

W odpowiedzi Rektor Pałys przypomniał, że to nie nauczyciele akademicy zgodzili się na „Efekty kształcenia”, jest to rozwiązanie uchwalone przez Sejm. Jednak ten mechanizm kryje zarówno problemy jak i możliwości dla uczelni. Wcześniej system kształcenia opierał się na standardach kształcenia określanych w rozporządzeniach Ministra. Nowy pomysł polega na tym, że uczelnia może ułożyć system sama, a ważne jest tylko to, co student z tego wynosi. Pomysł był dobry, ale pojawiły się doprecyzowania „ekspertów” krajowych ram kształcenia, niezrozumiałe dla przeciętnego pracownika naukowego, za to egzekwowane dosłownie przez PKA. Rektor przedstawił tu krótko przebieg wizytacji PKA na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW, podczas której ujawniły się skrajnie różne podejścia do ram kwalifikacji.

To unaocznia, że każde narzędzie można stosować w sposób racjonalny lub nie. Ważne żeby mając swobodę, zaprojektować ścieżkę kształcenia dopasowaną do własnych potrzeb, a nie poddawać się biurokracji organów kontrolnych.

Niestety, pojawił się nowy pomysł – dodania centralnie ograniczeń dotyczących efektów kształcenia, co może okazać się „hybrydą” starego i nowego systemu.

Dr hab. prof. UW Marian Wiśniewski nawiązał do słów Rektora, który omawiając zmiany w ustawach zwrócił uwagę na „zaborczość” MNISW kosztem uczelni. Prof. Wiśniewski zgłosił przy tej okazji przekorną uwagę – czy nie obserwujemy tego samego procesu w relacji centrala UW – wydziały. Przykładem może być ustalanie pensum dydaktycznego. Prof. Wiśniewski stwierdził, że kiedy był w Senacie pojawiła się taka myśl, żeby pensum regulować centralnie, ze względu na patologie na niektórych wydziałach, np. dlatego, że na niektórych wydziałach pracownicy mieli zrealizowane pensum po zajęciach terenowych już we wrześniu. To jednak miało znaczenie kiedyś, gdy większa liczba etatów przekładała się na więcej środków. Dziś tak nie jest, czy więc obecnie swoboda rodziłaby patologie, skoro wydziały faktycznie odpowiadają za swoje finanse?

W odpowiedzi, prof. Pałys podkreślił, że Uniwersytet jest bardziej różnorodny niż się to wydaje, co on w pełni poznaje dopiero jako Rektor. W okresie wielu lat zostały wytworzone mechanizmy, że pensum to liczba którą można manipulować. Tymczasem powinniśmy zacząć od liczby godzin, jaka jest potrzebna wydziałowi. Teraz pieniądze na etaty zależą od liczby studentów. Szereg wydziałów są znajduje się w trudnej sytuacji, bo kadra jest w nich nadal duża, a studentów mniej. Z tych wydziałów przychodzą prośby o uregulowanie sprawy pensum. Władze rektorskie podchodzą do tego z ostrożnością. Przed wakacjami Senat przyjął Uchwałę z dnia 25 czerwca w sprawie planowania, ustalania wymiaru oraz zasad rozliczania godzin dydaktycznych (pensum) nauczycieli akademickich na Uniwersytecie Warszawskim.

Rektor podkreślił, że z punktu widzenia UW nie ma problemu z niepełnym pensum, jeżeli ktoś ma osiągnięcia punktowe i grantowe. Ale z pieniędzy dydaktycznych można płacić tylko za pensum; reszta musi być pokrywana z innych źródeł.

Potem prof. J. Michałek podziękował Rektorowi M. Pałysowi za przybycie i udział w dyskusji z członkami Rady Wydziału.

Ad 2.

Porządek obrad został jednogłośnie przyjęty.

Ad 3.

Protokół z poprzedniej Rady Wydziału został jednogłośnie przyjęty.

Ad 4.

Prof. dr hab. Prof. Michałek poinformował zebranych o przyznaniu prof. dr hab. Zofii Barbarze Liberdzie tytułu profesora i złożył jej z tej okazji gratulacje.

Dziekan poinformował, że w dniu 5 listopada odbyło się zebranie kierowników katedr i zakładów z kolegium dziekańskim. Na spotkaniu omawiano perspektywy poprawy warunków lokalowych w tym zagospodarowywanie nowego skrzydła B oraz budynku przy ulicy Smyczkowej. Analizowano potrzeby finansowe związane z koniecznością wykonania gruntownego remontu budynku B.

Na spotkaniu omawiano także potrzeby kadrowe Wydziału. Pomimo znacznej liczby obronionych habilitacji w ostatnich latach sytuacja kadrowa jest trudna, a zatrudnienie tylko nieznacznie przewyższa wymagane ustawą minima kadrowe. Szczególnie wyraźne potrzeby kadrowe występują w dziedzinie finansów, zwłaszcza ilościowych i ekonometrii. Potrzebne też jest wzmocnienie informatyki ekonomicznej.

W tym kontekście dyskutowano również na temat możliwości modyfikacji zasad rekrutacji doktorantów i prowadzenia przez nich zajęć dydaktycznych.

W dniu 29 października odwiedziła WNE grupa 6 ukraińskich pracowników naukowych (prodziekani z wydziałów ekonomicznych i osoby odpowiedzialne za jakość studiów) w ramach misji finansowanej przez polskie MSZ. Reprezentowali oni uczelnie we Lwowie, Dniepropietriowsku, Kijowie, Tarnopolu, Czernihowie i Sumie. Przedstawiono im pozycję naszego Wydziału oraz działania służące utrzymaniu wysokiej jakości dydaktyki i badań. Większość z nich wyrażała chęć nawiązania bliższej współpracy w dydaktyce i w prowadzeniu badań.

W dniu 5 grudnia prawdopodobnie będzie gościł na Wydziale prof. Vladimir Papava, Rektor Uniwersytetu im Dżawaszychwili w Tbilisi. Jest on uznanym ekonomistą, który pełnił przez sześć lat (1994-2000) funkcję Ministra Finansów w Gruzji. Dziekan zaprosił na ten wykład.

Prof. Michałek poinformował, że dr Jan Fałkowski został laureatem IV edycji konkursu w ramach programu Ministra pn. "Iuventus Plus" i złożył mu z tej okazji gratulacje.

Wydziałowe spotkanie wigilijne jest wstępnie planowane na piątek 19 grudnia w godzinach przedpołudniowych.

Jak co roku, trwają przygotowania do konferencji WIEM. W tym roku gościem honorowym konferencji będzie prof. Gianmarco Ottaviano z London School of Economics. Zawiadomienie o konferencji i *call for papers* zostaną rozesłane pod koniec listopada.

Punkt 5

Dziekan wnioskował o powołanie Komisji do sprawy rozprawy habilitacyjnej dr. Dominiki Milczarek-Andrzejewskiej, gdzie WNE reprezentowaliby dr hab. Łukasz Hardt (recenzent rozprawy z ramienia Wydziału), dr hab. Cecylia Leszczyńska (sekretarz Komisji) i prof. dr hab. Marek Bednarski (członek Komisji).

W tajnym głosowaniu oddano 20 głosów, 19 głosów było za, a 1 osoba wstrzymała się od głosu, nikt nie był przeciw. Członkowie Komisji z ramienia WNE zostali powołani.

Punkt 6

Omawiając wyniki konkursu na stanowisko adiunkta w Katedrze Statystyki i Ekonometrii, dr hab. prof. UW Marian Wiśniewski powiedział, że zgłosił się na konkurs jeden kandydat – dr hab. Leszek Morawski i tym samym wygrał go. Dr hab. Leszek Morawski jest bardzo dobrym kandydatem do objęcia tego stanowiska.

W tajnym głosowaniu za zatrudnieniem dr hab. Leszka Morawskiego na stanowisku adiunkta oddano 34 głosy, 30 głosów było za, 4 wstrzymujące się, nikt nie był przeciw. Rada Wydziału przegłosowała zatrudnienie dr Morawskiego na stanowisku adiunkta w Katedrze Statystyki i Ekonometrii.

Punkt 7

Składając wniosek o otwarcie przewodu doktorskiego mgr Marcina Bieleckiego (*Selected Issues on the Optimal Endogenous Growth Policies*), dr hab. prof. UW Andrzej Cieślik, przedstawił sylwetkę kandydata i stwierdził, że praca jest w połowie gotowa. W międzyczasie doktorant opublikował artykuł w *Economic Modelling* i złożył kolejny tekst do publikacji.

W tajnym głosowaniu za otwarciem przewodu doktorskiego mgr Marcina Bieleckiego oddano 19 głosów: 19 było za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się. Przewód mgr Marcina Bieleckiego został otwarty.

Punkt 8

Składając wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr Sylwii Domańskiej (*Inwestycje venture capital w krajach Unii Europejskiej*), prof. dr hab. Krzysztof Opolski, przedstawił kandydatkę mówiąc, że opublikowała już 7 artykułów i wkrótce powinna zakończyć pracę.

W tajnym głosowaniu za otwarciem przewodu doktorskiego mgr Sylwii Domańskiej oddano 19 głosów: 19 było za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się. Przewód mgr Sylwii Domańskiej został otwarty.

Punkt 9

Składając wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr Mahri Hamydowej (*Wpływ ubezpieczeń na wzrost gospodarczy na przykładzie wybranych krajów OECD*), dr hab. prof. UW Marian Wiśniewski przedstawił kandydatkę i scharakteryzował jej pracę doktorską, określając ją jako mocno zaawansowaną. Na pytanie prof. Liberdy czy kandydatka rozpatruje w pracy różne rodzaje ubezpieczeń, prof. Wiśniewski potwierdził, że doktorantka bada zasadnicze rodzaje ubezpieczeń.

W tajnym głosowaniu za otwarciem przewodu doktorskiego mgr Mahri Hamydowej oddano 21 głosów: 20 było za, 0 przeciw, 1 wstrzymujący się. Przewód mgr Mahri Hamydowej został otwarty.

Punkt 10

Składając wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr Małgorzaty Kłobuszewskiej (*Prywatne inwestycje w edukację dzieci w relacji z publicznym systemem oświaty*) dr hab. prof. UW Urszula Sztandar-Sztanderska przedstawiła karierę zawodową kandydatki i scharakteryzowała jej pracę doktorską, podkreślając wagę tematu i oryginalność pracy. Wywiązała się ożywiona dyskusja na temat sformułowania tematu pracy. Ostatecznie na wniosek dr hab. Cecylii Leszczyńskiej temat został zmieniony na „Prywatne inwestycje w edukację dzieci a publiczny system oświaty”.

W tajnym głosowaniu za otwarciem przewodu doktorskiego mgr Małgorzaty Kłobuszewskiej oddano 20 głosów: 20 było za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się. Przewód mgr Małgorzaty Kłobuszewskiej został otwarty.

Punkt 11

Sprawozdanie z efektów kształcenia na Wydziale w roku akademickim 2013/2014 zaprezentowała Prodziekan ds. studenckich. Dr Kopczevska podziękowała wszystkim wykładowcom za współpracę i wyjaśniła, że pewien poziom biurokracji niestety został narzucony przez Rozporządzenie Ministra, które wymaga zasięgnięcia opinii o uzyskanych efektach kształcenia wszystkich osób, które są w minimum kadrowym Wydziału.

Dziekan Kopczewska przypomniała, że w 2018 roku WNE odwiedzi PKA i trzeba będzie wtedy przedstawić dokonania Wydziału z okresu 6 lat, w tym sprawozdanie o efektach kształcenia. Sprawozdanie zostało już omówione i zaakceptowane na posiedzeniu Komisji Dydaktycznej.

W swoim wystąpieniu dr Kopczewska skoncentrowała się na wnioskach i postulatach wynikających ze sprawozdania. Podkreśliła słabą znajomość angielskiego wśród kandydatów na studia anglojęzyczne (zostali oni wysłani na lektoraty), oraz konieczność wprowadzenia rozwiązań mających na celu zwiększenie aktywności studentów.

Kończąc swoje wystąpienie dr Kopczewska zaznaczyła, że występuje duże zróżnicowanie jakości sprawozdań, z których część jest napisana z namysłem, ale część składa się z lakonicznych odpowiedzi „tak” lub „nie” co czyni je prawie bezużytecznymi. Dziekan Kopczewska zaapelowała o składanie sprawozdań merytorycznie ciekawych: nawet 2-3 rozsądne zdania mogą pomóc Wydziałowi w poprawie jakości kształcenia.

W dyskusji nad sprawozdaniem z efektów kształcenia głos zabrał dr Przemysław Kusztełak, który zacytował wyniki z badań porównujących studentów z różnych miast i kierunków. Na tle innych jednostek Wydział wypadł w nich niekorzystnie w tym sensie, że studenci WNE stosunkowo mało czasu poświęcają na kształcenie się. Przypuszczalnie nasi studenci najmniej się uczą a najwięcej pracują zawodowo.

Nawiązując do treści sprawozdania, w których przedmiot „Statystyka Matematyczna” został wymieniony jako cechujący się dużym rozrzutem realizacji efektów, prowadząca przedmiot dr Anna Janicka spytała co można zrobić z tym zrobić w sytuacji, gdy studenci po prostu odpuszczają niektóre tematy? W odpowiedzi dr Kopczewska zaproponowała, żeby albo zmienić metody dydaktyczne, albo przesunąć ten temat do innego przedmiotu. Zapowiedziała też, że ten problem zostanie rozpatrzony przez Komisję Dydaktyczną.

Sprawozdanie z efektów kształcenia na Wydziale w roku akademickim 2013/2014 zostało jednogłośnie przyjęte.

Punkt 12

Sprawozdanie z działalności dziennych studiów doktoranckich przedstawił kierownik studiów prof. dr hab. Wojciech Maciejewski. Powiedział on, że utrzymuje się na nich stała od kilku lat liczba 50 osób. W ubiegłym roku przeprowadzono tylko 3 obrony. Według sprawozdania na dzień 30.09 po 5 latach studiów pozostało aż trzynaście osób bez obronionych prac, ale z tego dwie osoby już obroniły się po rozpoczęciu roku akademickiego, dwie mają wyznaczone terminy obrony a kolejne dwie prace są w procesie recenzji. Z kolei sześć kolejnych osób otworzyło przewody doktorskie. Prof. Maciejewski wyliczył kursy prowadzone na studiach doktorskich i stwierdził, że rośnie liczba *working papers*, ale nie publikacji zewnętrznych. Znacząca jest za to liczba referatów wygłaszanych na konferencjach. Prof. Maciejewski wyraził opinię, że prawo doktorantów do pracy na cały etat bez zgody uczelni wpływa źle na wyniki ich studiów.

Sprawozdanie z działalności dziennych studiów doktoranckich zostało przyjęte jednogłośnie.

Punkt 13

Składając sprawozdanie z działalności zaocznych studiów doktoranckich, kierownik studiów, prof. dr hab. Krzysztof Opolski, powiedział, że aktualnie są na nich 34 osoby. Trzy osoby obroniły doktoraty, trzy kolejne otworzyły przewody doktorskie.

Aktywność naukową studentów można ocenić jako średnią. Zainteresowanie tymi studiami spada z roku na rok mimo olbrzymiej promocji. Zdaniem prof. Opolskiego jest trochę wynikiem bardzo wysokiego poziomu tych studiów na WNE i związanych z tym wymagań.

Sprawozdanie z działalności zaocznych studiów doktoranckich zostało przyjęte jednogłośnie.

Punkt 14

W związku z niedawną śmiercią prof. dr hab. Mirosławy Lasek, prof. J. Michałek, zaproponował aby nowym promotorem rozprawy doktorskiej mgr. Tomasza Siemieniuka został prof. dr hab. Dariusz Dziuba.

W tajnym głosowaniu za zmianą promotora przewodu doktorskiego mgr. Tomasza Siemieniuka na prof. dr hab. Dariusza Dziubę oddano 19 głosów: 19 było za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się. Promotorem mgr. Tomasza Siemieniuka został prof. dr hab. Dariusz Dziuba.